

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

Quid cum impatientibus agendum sit. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

& deficit anima mea in atria Domini ;
elegi abiectus esse in domo tua Domine
magis, quam habitare in tabernaculis
peccatorum, quia melior est dies vna in
atriis tuis super millia, & quedam ex his,
quæ supradicta sunt, vel alia de beatitu-
dine hic dici possent, prout ægrotantis
habitus, & captus exigere videbitur: vt
illud, Inebriabuntur ab vbertate domus

Psal. 35. tuæ & torrente voluptatis tuæ potabis
eos, quoniam apud te est fons vitæ, & in
lumine tuo videbimus lumen.

Est tamen animaduertendum, quòd
si aliquid potest fieri ab ægrotante ad
prouidendum suis, per testamentum, vel
aliis suos commendando, vel aliter, id
non est committendum.

Quid cum impatientibus agendum sit.

C A P V T X I.

Accidit aliquando, vt impatientes
sint ægroti, propter dolorem, vel
molestiam morbi, præcipuè, si propter
paupertatem, vel aliam causam, desint
remedia oportuna, vel alia superue-
niant aduersa. Sunt ergò in ea parte
quatuor modis iuuandi. Primus est,
compati ægroti ex animo, & præ se
ferre compassionem, & si etiam possit,
opere ipso curare, vt subleuetur, id
enim

*Compassio ostē-
denda
in offe-
nsibus.*

enim præ-
ticiat ca-
cognosc
cum, vt li-
quiescat
nuntur.

Secundu-
ma est, qu-
sed potius
quod habet
dolet, qua
suam quis
eum patie-
ergo non
virtutem,
stomi, vt p-
quod nih-
estimò &
luntariè
suum. Tr-
persequit-
Deum ca-

Secun-
psum De-
& medici-
pius bon-
amaram
pius, b-

enim præterquam quòd minuit impat-
 tentiæ causam, cum faciat ab ægroto
 cognoscere charitatem iuuantis, & sponit
 eum, vt libentius audiat, & facilius ac-
 quiescat omnibus, quæ ab ipso propo-
 nuntur.

Secundus modus est per rationes. Pri- *Ratio-*
 ma est, quòd impatientia non subleuat *nes con-*
 sed potius auget malum ipsum propter *tra im-*
 quod habetur & quidem tantò magis id *patien-*
 dolet, quantò magis contra voluntatem *nam*
 suam quis patitur. Tollit præterea meri-
 tum patientiæ, quod est maximum. Cur
 ergo non facit, qui patitur de necessitate
 virtutem, secundum consilium Chryso-
 stomi, vt patiatur cū merito illud ipsum,
 quod nihilominus sine merito passurus
 est: imò & minus patietur, quia dum vo-
 luntariè amplectitur, imminuit malum
 suum. Tribulatio enim fugientes acius
 persequitur & affligit, sponte propter
 Deum eam suscipientes multò minus.

Secunda, quòd hæc mala mittit ad i-
 psam Deum, qui Pater est amantissimus,
 & medicus sapientissimus, & mittit ad i-
 psius bonum; vnde debet, & medicinam
 amaram & tamen perutilem, de manu i-
 psius, bono animo recipere, & gratias
 agere

agere. Vnde Salomon. Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, ne fatigeris, dum ab illo argueris: quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit. Quod si cum actione gratiarum flagellum exceperit, erit illi ad maximi meriti coronam.

Prou. 3.

Heb. 12.

Tertia, quia cum Deus iustissimus sit, non relinquit peccata sine punitione, vel in hoc mundo, vel in alio: est autem multo melius hic purgari peccata per tribulationem, vel afflictionem, quæ leuior, & breuior multo est, quàm in purgatorio. Vnius enim horæ dolor in hac vita, patienter, & voluntariè toleratus, velut lima quædam, rubiginem peccati magis tollit, quam dies multi & forsitan menses, & anni & quidē in acerbissimis tormentis in purgatorio. Dicatur ergo ægrotanti, & impatienti, vt cogitet, quod in vita sua non parua peccata admisit, propter quæ pœnam est commeritus. vnde huius infirmitatis, & mortis (si Deo ita placuerit) afflictionem patienter tolerare debet, & Deum rogare, vt eam in remissionem peccatorum admittat, & purgatorij cruciatum in eam commutare dignetur.

Quod si fecerit voluntariam pœnam a
lii qui

loqui necesse
contrito
culpæ, &
obtinerebit.

Quarta
afflictione
mundi ma
lantur, &
tur; & ideo
& ad sum
& illud P
bulatione
cum.

Quinta
ctiones, vt
fidei, & sp
meritum.
quod tibi
in dolore
patientia
batur au
verò rec
tionis: &
sia canit.
troducitu
men hic
nibus, p
coaptant
disponun

loqui necessariam, modo prædicto, cum contrito corde, & in Deo confidere, & culpæ, & pœnæ remissionem magnam obtinebit.

Quarta, quia mittuntur huiusmodi afflictiones, vt ab amore rerum huius mundi magis hominum affectus auellantur, & ad bona æterna conuertantur; & ideo Deus solet esse cum afflictis, & ad summa bona eos promouere. Vnde & illud Psalmistæ: Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum. *Psal. 69*

Quinta, aliquando mittuntur, afflictiones, vt virtus patientiæ, humilitatis, fidei, & spei probetur, & crescat cum ea meritum. Vnde Ecclesiasticus: Omne, quod tibi applicitum fuerit accipe, & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe: quoniam in igne probatur aurum, & argentum, homines verò receptiles in camino humiliationis: & vt in hymno quodam Ecclesia canit. illuc (id est, ad cælum) introducitur omnis, qui ob Christi nomen hic in mundo premitur: tunc sionibus, pressuris, expoliti lapides suis coaptantur locis, per manus artificis: disponuntur permansuri sacris ædificijs. *Eccl. 1.2.*

BONE

Bono ergo animo ferenda sunt, quæ nos expoliunt, ut cœlestis Hierusalem viui lapides efficiamur.

*Exem-
pla con-
tra im-
patien-
tiam.*

Tertius modus, est per exempla, ut Iob, Tobia, Ioseph, Dauid, virginis Mariae, & tot Martyrum, & super omnia exemplum Christi crucifixi plurimum ad patientiam valet, & ut ei aliquo modo vicem reddamus, patienter hanc partem crucis, quæ nobis communicatur à diuina prouidentia, subire nos decet.

*Oratio-
nis via
contra
impatien-
tiam.*

Quartus modus est, per viam orationis, quam, præeunte eo qui iuuat, dicat ægrotus: vel saltem corde, si non potest ore, dicentem sequatur, huiusmodi sunt, quæ subduntur, & aliæ similes.

Domine hinc vire, hinc seca, id est, in hac vita, ut saltem in æternum parcas, ut ait Augustinus

Domine Deus meus, qui quos diligis castigas, sim ego quæso, de numero filiorum, quos diligis in vitam æternam, quandoquidem sum ex illis, quos castigare dignaris.

Domine Iesu, adiutor in opportunitatibus, in tribulatione, adsis jam mihi in afflictione mea, & adiuua me, vel subleuando afflictionem, vel ut tibi grata sit,

Eos
fit, veram
dat illa in
meum.

Gratias
qui non m
quàm con
esto, & vir
quæ me vi
nes fieri po

Quid agen
tat

C
I N ijs, q
eiter h
lent. P
dunt quæ
cite credi
talibus, c.
mone con
cij spiritua
fundamen
quibus ill
de tota fic
n titur. Si
tationes h
nullo mo

fit, veram patientiam tribuendo, ut cedat illa in honorem tuum, & bonum meum.

Gratias ago tibi Pater amantissime, qui non minori misericordia castigas, quam consolaris; propitius quæso mihi esto, & virtutem ad bene ferendum ea, quæ me vis ferre, tribue. Sic alia orationes fieri possunt.

Quid agendum cum his, qui fidei tentationibus molestius agitantur.

C A P U T X I I.

IN ijs, quæ ad fidem pertinent, dupliciter homines indigere auxilio solent. Primum cum non explicitè credunt quæ in tempore legis gratiæ explicitè credi oportet: & quid agendum cum talibus, ea dicitur. Secundò, cum à Dæmone concutitur fides (quæ totius ædificij spiritualis & rerum sperandarum est fundamentum) per varias tentationes, quibus ille in dubium adducere infirmum de tota fide, vel de aliquo eius articulo *Non dicitur* nititur. Si ergo molestæ sunt a groto tentationes huiusmodi, admonendus est, ut *est cum* nullo modo disputet, vel rationibus agat *Dæmone cum ne.*